

SCYTHINUS

Teius
s. v/iv?

Diogenes Laertius 9. 16, de Heraclito Ἱερώνυμος δὲ (fr. 46 Wehrli) φησι καὶ Σκυθῖνον τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν ἐπιβαλέσθαι τὸν ἐκείνου λόγον διὰ μέτρου ἐκβαλεῖν.

- 1 Plut. *de Pyth. orac.* 16 p. 402a ὕστερον μέντοι (οἱ Μεγαρεῖς) πλήκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν, ἐπιστήσαντες ὡς ἔοικε Σκυθίνῳ λέγοντι περὶ τῆς λύρας ἦν
ἀρμόζεται

Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων πᾶσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήκτρον ἡλίου φάος.

- 2 Stob. 1. 8. 43 ἐκ τοῦ Σκυθίου περὶ φύσεως

χρόνος ἐστὶν ὕστατον καὶ πρῶτον πάντων καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῷ
πάντα καὶ ἔστιν εἰς αἰεὶ καὶ οὐκ εἰσιν ὁ παροιχόμενος ἐκ τοῦ
ἐόντος αὐτῷ ἐναντίην ὁδὸν † παρεωνιατῶν. τὸ γὰρ αὔριον † ἡ
μὲν τῷ ἔργῳ χθὲς ἐστίν, τὸ δὲ χθὲς αὔριον.

Tetrametros subesse vidit Wilamowitz; quos ego sic restituerim :

ὕστατον πρῶτόν τε πάντων ἐν θ' ἑαυτῷ πάντ' ἔχων,
εἰς αἰεὶ κούχ (εἰς· πάλιν γὰρ) εἰσιν ὅς παροίχεται
ἐξ ἐόντος (αὐτός) αὐτῷ (τὴν) ἐναντίην ὁδὸν
παρ' ἐνιαυτόν... τὸ δ' αὔριον

- 5 ἡματι τρίτῳ χθὲς ἐστίν, (τοῦ)το δὲ χθὲς αὔριον.